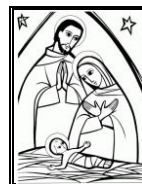

Pořad bohoslužeb

31. prosince 2018 – 6. ledna 2019, DOBA VÁNOČNÍ

Den	Liturgická oslava	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Pondělí 31.12.	Sedmý den v oktávu Narození Páně Sv. Silvestra I., papeže <i>závěr občanského roku</i>	St. Jičín	16:00	mše svatá na poděkování za uplynulý rok, TE DEUM /o.Petr/
		Bernartice	9:15	mše svatá /o.Jiří/
Úterý 1.1.	Slavnost Matky Boží, Panny Marie <i>žehnání koledníkům Tříkrálové sbírky</i> 	St. Jičín	7:45	za farníky /o.Petr/
		Bernartice	9:15	mše svatá /o.Jiří/
		St. Lhota	10:45	mše svatá /o. Petr/
Středa 2.1.	Památka sv. Basila Velikého a Řehoře Naziánského, biskupů a učitelů církve	St. Jičín	17:00	na úmysl otce biskupa <i>po mši sv.modlitební společenství</i>
Čtvrtek 3.1.	Čtvrtek po oktávu Narození Páně Nejsvětějšího jména Ježíš	Petrkovice	16:00	mše svatá /o. Petr/
		Bernartice	-	<i>není mše svatá</i>
Pátek 4.1.	Pátek po oktávu Narození Páně 1.pátek v měsíci	St. Jičín	9:00 15:30 17:00	mše sv.v pečovatelském domě <i>svátost smíření</i> za ř Ninu Křivánkovou s prosbou o dar zdraví a Boží ochranu pro manžela a děti /o.Petr/
		Bernartice	17:30	mše svatá /o. Jiří/
Sobota 5.1.	Sobota po oktávu Narození Páně 1.sobota v měsíci	St. Jičín	8:00	za ř Marii Janýškovou, ř manžela a sestru a za duše v očistci /o.Petr/
		Bernartice	17:30	mše svatá /o. Jiří/ není s nedělní platností
Neděle 6.1.	Slavnost ZJEVENÍ PÁNĚ - Tři králové <i>sbírka na kostel</i> <i>končí doba vánoční</i>	St. Jičín	7:45	za farníky /o.Petr/ žehnání vody, kadidla, křídý <i>+ po mši sv. otevřena farní knihovna</i>
		Bernartice	9:15	mše svatá /o. Jiří/
		St. Lhota	10:45	mše svatá /o.Petr/

Webové stránky farnosti Starý Jičín: farnostsj.wz.cz

ZPRAVODAJ FARNOSTI STARÝ JIČÍN

Vydáno pro vnitřní potřebu farnosti Starý Jičín

30.12.2018 – Svátek Svaté rodiny

Ježíše, Marie a Josefa

5./ročník X.

At ve vašem srdci vládne Kristův pokoj; nauka Kristova at' je u vás ve své plné síle.

PODIVNÉ NOVOROČNÍ PŘÁNÍ

Moji drazí, na Nový rok si přátelé a známí při setkání potřásají rukou a s úsměvem si přejí všechno dobré. Když jsem přemýšlel, co bych vám měl přát, vzpomněl jsem si na podivné novoroční přání, které před mnoha lety zkušený kněz pronesl k svým věřícím. Zní poněkud podivně, ale lehce si je zapamatujete a bude vám prospěšné. **Nejprve přejí dětem a mládeži, aby se letos trochu spálili. Manželům přejí, aby občas byli hluchoněmi, starším lidem, aby se dali pochovat. A nám všem, abychom byli nespokojeni.** – Co to nového, neslýchaného? Nuže, chci své přání poněkud rozvést.

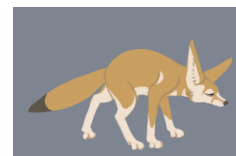
1. Velikou radost mají rodiče, když jejich maličké dítě začne chodit. Pozorně sledují jeho první krůčky, jenom když se dítě blíží k rozpáleným kamnům, volají varovně: „Pálí!“ Dítě se zarazí, obrátí, ale přece jen nedůvěřivě se dívá na zakázaná dvířka. A jednou, až se nebudete dívat, to dítě se přiblíží... Je to vždycky stejné. Ozve se pláč, starostlivě hledíte a soucitně foukáte na bolístku a přitom si myslíte: už si dáš pro příště pozor! Bolestná zkušenost platí víc než všechno varování.

– Milé děti a mladí přátelé, v životě se člověk častěji spálí. Rodiče napomínají, vychovatelé varují, ale teprve každý sám udělá trpkou zkušenost, když se trochu spálí, dává si větší pozor.

Pět chlapců, pět Sullivanů, učí se za tatínkovými zády kouřit. Otec je přistihne. „Dobře, hoši, tady máte každý silnou cigaretu, zakuřte si přede mnou!“ Jaká to rozkoš, ty první doušky kouře. Ale otec nepovolí: dokouřit! Chlapci kašlají, blednou, žaludek se zvedá jako by měli mořskou nemoc, pak všichni běží ven. Příště už nekouřili.

Děvčátko je v obchodě samo, prodavačka odešla, na dosah ruky leží čokoláda. Kolikrát slyšela příkázání *Nepokradeš!* Kněz ve škole vysvětloval, že za zlodějem hanba chodí, nevěřila, neodolala. Chytli ji, spálila se. Dá si příště pozor beztretně si popřát zakázané ovoce.

O prázdninách jsem byl svědkem malé havárie. Od Nového města jel plnou rychlostí mladík na motorce, za ním sedí jeho děvče. Nad nemocnicí přetíná silnici železniční trať. Uviděl vlak v poslední chvíli. Strhl řídítka, zabrzdil. Sletěli oba na bok, motorka sklouzla pod kola. On sbíral trosky, ona, bledá, držela v náručí složený stan a deku. „Tolik jsem se těšil...“, řekl. No, spálil ses. Budeš příště opatrněji jezdit. I děvče se spálilo. Snad byla chytrá jako ta myška nad nastraženou pastí, snad chtěla jen trošičku okusit jak chutná zakázané ovoce, skláplo jí, uvázla jen drápkem. Mohlo to dopadnout hůř. Mohlas být v hanbě a oči si dokrvava vyplakat. A mohlas být mrtvá, cela zkrvavená. Spálila ses, dej si příště pozor.

Četl jsem o lišce, která na jednu nohu kulhala. Chytla se kdysi do želez a aby mohla utéci, tu nohu si ukousala. A ta liška byla pak hrozně opatrná, každé nástraze se zdaleka vyhnula.

– Proto jsem vám přál, hoši a děvčata, abyste se trochu spálili. Smutná zkušenost vás uchrání dalších a větších pádů.

2. „Milovatí a býti milován je největší štěstí na světě“, řekl básník Goethe a ten to mohl vědět. Toto štěstí vzájemné lásky prožívají manželé v rodině. **Šťastná rodina je kouskem ráje na zemi a tak bych to přál všem manželům v tomto roce.**

– Jedno přísloví praví, že lidé jsou jako hory: nejhezčí jsou na dálku. Když dva lidé bydlí stále spolu, nevidí už jen to krásné, nýbrž poznávají i své chyby a začnou si je někdy vyčítat. Jeden řekne nelaskavé slovo, - snad byl přepracován, nervózní. Druhý je vrátí, třeba i s úroky, a teď všechn kal, který se pomalu usazoval na dně duše, vyplave nahoru, doma je křik a pláč. Z manželského ráje, známá věc, může být za chvíli očištěc.

Pro takové chvíle radí moudrý Sirach v Písmě svatém: ^(28,28) „Opleť si uši trním a neslyš jazyka zlého. Ústům svým udělej zámek.“ – Neslyš jazyka zlého, buď na chvíli hluchý. Ústům svým udělej zámek, buď na chvíli němý. Čte se o svatém Rajmundovi, že byl otrokem mezi pohany a rád jim vyprávěl o Kristu Pánu. Aby tomu zabránili, propíchli mu rty žhavým drátem a provlíkli tudy zámek, takže nemohl mluvit.

– Nemusíme brát radu Sirachovcovu takto doslova, ale mlčte, když vám v srdci bouří hněv, mlčte, když druhý řekl ostré nespravedlivé slovo. Když slavnému Caesarovi vstoupil někdy hněv do hlavy, byl potichu a počítal do dvaceti, aby se uklidnil, pak teprve odpověděl.

Možná, že vy někdy budete musit mlčky počítat do sta, třeba i více, ale vydržte to. Přestřelka spíš ustane, když se z druhého zákopu neodpovídá. Granát nevybuchne, když padne do měkké půdy. Večer ovšem zámek od úst oddělejte, aby dle slov apoštolových nad vašim hněvem slunce nezapadlo.

3. Dal jsem dětem ve škole otázku: „Kdopak z nás asi první zemře?“ Chvilku tiše přemýšlely, pak se hlásí: „Prosím vy. Vy jste nejstarší.“ Ano, když to smrt bude brát po řadě, nejstarší půjdou prvně. – Když jsem přál starším spoluobčanům, aby se dali pochovat, nemyslím tím, aby nás letos opustili. **Do sta roku ať vás Pán Bůh zachová a víc si ještě můžete vyprosit.** Jiná myšlenka je skryta v tom přání. Poslyšte!

Před 300 lety žil v Římě papež Innocenc XI. Každé ráno přicházel k němu státní sekretář a přednášel mu rozličné záležitosti. Když měl papež podepsat nějaké důležité rozhodnutí, odešel na chvíli do vedlejšího pokojíku. Vrátil se vážný a vždy rozhodl dobře, spravedlivě, bez zaujetí. Co bylo v té komůrce? Nikdo nevěděl, papež ji zamykal. Po jeho smrti tam vešli a spatřili na stěně obraz papeže Innocence v rakvi: tvář zsinalá, oči zavřené, rty modré, ruce růžencem sepnuté. Před tímto obrazem klekával papež a ptával se: Innocenci, jak bys jednal, kdybys měl umřít dnes? – Díval se na svět ve světle hromničky, odhadl správně, co má jen chvilkovou cenu a co má cenu věčnou.

Podobnou scénu čteme v Baarově knize Holoubek. Farář Holoubek je raněn mrtvicí, už leží v rakvi, chystá se pohřeb. Dříve než rakev uzavřou, farář se probere. Žije ještě dlouho, ale rakev už pryč nedal. Častěji se na ni díval, na svou smrt pamatoval a jednal podle toho. – To je význam podivného přání, abyste se dali pochovat, pamatujte na smrt! Když v neděli se modlíte u hrobu svých drahých, zamyslete se, že jednou v tom hrobě budete vy, vaše děti budou tu stát v zármutku. Co byste jim z hrobu řekli? Napomínali byste je k dobrému životu, odprošovali za daná pohoršení, prosili je o přimluvu. Až bude tělo v zemi práchnivět, už nám nebude možno promluvit. Pamatujme na to nyní, abychom nezapomněli, zajděme si občas na hřbitov a dejme se tam na chvíli pochovat.

4. Poslední přání nám všem, abychom byli nespokojeni. – Víím, že nespokojenosti je na světě dost, takovou vám nepřeji. Arabský učenec Lokman pocházel z moc chudé rodiny. Už byl studentem a ještě musil chodit bosý, neměl se do čeho obout. Styděl se za svou chudobu a šel postranními uličkami,

aby raději nikoho nepotkal. Tu uviděl u mešity sedět žebračka, neměl nohou. Hoch se zastavil a přemýšlel: Kdyby ten ubožák měl nohy, jak rád by chodil bos, nevidilo by mu to, a já se za svou bídu stydím. Odcházel spokojen, byl rád, že může chodit, i když je bosý.

– Nedívejme se závistivě na ty, kteří se mají lépe než my. Pohledme kolem sebe na nemocné a tělesně vadné, kteří by dali nevíme co, kdyby se mohli mít jako my, - nespokojenost zmizí. V čem tedy máme být nespokojeni?

a) **Nespokojte se se svým náboženským vzděláním.** To co jste slyšali ve škole, nemůže vám stačit, jako byste teď oblékli šatky, jež jste tenkrát nosili. Vzdělávejte se dál, čtete bibli, životy svatých, poslouchajte kázání. Pak vždycky najdete správnou odpověď na četné námitky proti víře, jež musíte slyšet.

b) **Buďte nespokojeni se svou dokonalostí, se svými chybami a hříchy.** Jsou lidé, kteří mají dluhů jako kvítí a nic si z toho nedělají. To je ovšem lehkomyšlnost a nedbalost. A s dluhy u Pána Boha je to stejné. Vyrovnat u Boha nedoplatky a postupovat výš, k Bohu blíží, stávat se vždy lepší, dokonalejší.

c) **Buďme nespokojeni s touto zemí.** Není našim trvalým domovem, jsme tu jak ve vyhnanství, v nebesích je domov náš!

„Zhrěšil jsem a nic zlého se mi nestalo“, říká někdo. Tomu jsem přál, aby se trochu spálil a poznal, jak je trpké opustit Boha. Manželům jsem přál spokojenost v rodině, i když ji někdy zachovají mlčením. Starším, aby se na svět dívali ve světle hromničky. Nám všem, abychom v duchovním životě toužili výš, k Bohu blíží.

A nakonec po staročesku: **šťěstí, zdraví a Boží požehnání. Amen.**

(P. Alois Pekárek, z knihy Hořící srdce, vydalo nakl. Fibox Třebíč 1993)

Různá oznámení

Charita Nový Jičín vás srdečně zve **v pátek 4. ledna** na **slavnostní Tříkrálový průvod**, který bude vycházet v 10.00 hod od farního kostela Panny Marie v Novém Jičíně. V čele průvodu pojedou Tři králové na koních, kteří se na Masarykově náměstí u jesliček pokloní malému Ježíškovi. Poté bude oficiálně zahájena letošní Tříkrálová sbírka.

Jako poděkování všem malým i velkým tříkrálovým koledníkům připravuje Charita Nový Jičín opět **promítání filmu v kině Květen**, které se uskuteční **v neděli 20. ledna** od 14.30 hod. Letos se můžete těšit na pohádku Čertí brko ☺

Obecní úřad Šenov u Nového Jičína srdečně zve
na **Novoroční koncert** novojičínského středoškolského sboru
PUELLAE ET PUERI, který se uskuteční
v místním kostele svatého Martina
v neděli 6. ledna 2019 v 15 hodin.
Vystoupí také vokální seskupení SEXTET+.

